

עת"א 48817/07/18 - עיד אלהתרשה נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עת"א 48817-07-18 אלהתרשה(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כב' השופט אהרון משניות
עותרים	עיד אלהתרשה (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

העותר הואשם ביחד עם 7 מעורבים אחרים בפרשה חמורה של יבוא סמים ממזרים, כאשר לחלק מהמעורבים בפרשה, והעותר בכללם, יוחסו גם עבירות ביטחוניות חמורות. כפי שעולה מכתב האישום שצורף לעתירה, העותר הואשם גם בעבירה של ריגול, ונטען בו כי העותר אשר שירת בעבר כגשש בצה"ל, העביר מידע אודות כבלי תקשורת באזור ההברחה, אשר משמשים גם את אמצעי התצפית שמוצבים באזור, כחלק ממערך ההגנה על גבולות המדינה. בהמשך הנחה העותר מעורב אחר בפרשה לנתק כבל מסוים שקשור למצלמות שמוצבת באזור, ובעקבות מעשה זה שותקו מצלמות שהותקנו בגבול ישראל - מצרים, ונגרם נזק לביטחון המדינה.

הסעד המקורי שהתבקש בעתירה זו הוא הוצאת העותר מאגף ביטחוני והעברתו לאגף פלילי, כעולה מסעיף 19 לעתירה שהוגשה ביום 19.7.18. בעקבות הערות של בית המשפט בדיון שנערך בעניינה של עתירה זו ביום 22.10.18, ולאחר ששונה מקום כליאתו של העותר, הודיע ב"כ העותר ביום 17.12.18, כי הוא מצמצם את הסעד שמבוקש בעתירה למתן אפשרות לעותר לקיים קשר טלפוני עם בני משפחתו. זאת, לאחר שבקשה שהגיש למשיב בעניין זה, נדחתה במכתבו של קצין הכליאה בכלא אשל מיום 13.12.18, אשר צורף להודעה.

לטענת ב"כ העותר לא יכול להיגרם כל סיכון ביטחוני, אם יתאפשר לעותר לשוחח בטלפון עם בני משפחתו, ולכן מדובר בהחלטה שרירותית, שאין לה הצדקה וראוי כי בית המשפט יורה על ביטולה. לא למותר לציין כי טענות דומות הועלו כבר בעבר בבית משפט זה בעתירות שהגישו מעורבים אחרים בפרשה זו, ונדחו בפסקי דין מפורטים, ראו עת"א (ב"ש) 30892-07-18 אבו עסא נ' שב"ס (פורסם בנבו, 17.10.18) וכן עת"א 16929-09-18 בעניין אבו גרדוד.

לכן, ככלל, עניינו של העותר, אינו שונה מעניינם של מעורבים אחרים בפרשה, ומבחינה מסוימת הוא אף חמור יותר
עמוד 1

מיתר המעורבים, מפני שהוא ניצל את הידע שרכש בעת שירותו הצבאי, בכדי לבצע פעולות שיש בהן כדי לפגוע בביטחון המדינה, ואילו מעורבים אחרים כלל לא שירתו בצה"ל.

לגופו של עניין, לאחר שהעותר סווג כאסיר ביטחוני, מתן הקלות בתנאי הכליאה שלו מותנה בקיומם של שני תנאים מצטברים שמפורטים בסעיף 4.ב לפקודת נציבות 03.02.00. התנאי האחד שאינו חבר בארגון עוין ולא סייע לארגון עוין עובר לביצוע העבירה, והתנאי הנוסף כי ניתנה חוות דעת שב"כ לאחר חוות דעת של מודיעין שב"ס, כי ניתן להקל במגבלות המוטלות עליו בהיותו אסיר ביטחוני, מפני שאין בהקלה זו סכנה לפגיעה בביטחון המדינה.

בנסיבות שלפנינו, גם אם אניח כי התנאי הראשון מתקיים בעניינו של העותר, ברור שהתנאי השני של חוות דעת גורמי הביטחון, לא מתקיים בעניינו, וגורמי הביטחון מתנגדים באופן נחרץ להסרת המגבלות לעותר, כולל מגבלות בקשר הטלפוני עם בני משפחתו, נוכח המסוכנות הרבה שנבעה ממעשיו.

נוכח האמור, לעת הזאת, כאשר לא התמלאו התנאים הדרושים למתן הקלות נוספות לעותר, כנדרש לפי סעיף 4.ב. הנ"ל, לא ניתן לומר כי נפל פגם בהתנהלותו של המשיב, אשר יכול להצדיק את התערבותו של בית משפט זה, ולכן אני דוחה את העתירה.

ניתן היום, כ"ח אדר א' תשע"ט, 05 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.